ΚΟΤΟΦΩΛΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΠΙΚΟΥΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ 1^H ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Στην δοθείσα άσκηση καλούμαστε να τοποθετήσουμε N κύβους σε έναν επιθυμητό σχηματισμό. Ουσιαστικά τοποθετούμε κάθε κύβο πάνω στους άξονες x,y, όπου πρώτη θέση θεωρούμε από τα δεδομένα της άσκησης την (x,y)=(1,1). Η άσκηση έχει θεωρήσει πως οι κύβοι βρίσκονται πάνω σε ένα τραπέζι, επομένως για y=1 θεωρούμε την επιφάνεια του τραπεζιού, για y=2 την μεσαία σειρά που στηρίζεται στην πρώτη, και τέλος για y=3 την πάνω σειρά που στηρίζεται στην μεσαία. Το πρόβλημα περιμένει από τον χρήστη να του εισάγει την αρχική κατάσταση των κύβων όπου εάν είναι έγκυρη συνεχίζει για να φτάσει στην τελική κατάσταση υπολογίζοντας και το κόστος. Τελική κατάσταση θεωρείται όταν για y=1 οι κύβοι είναι τοποθετημένοι σε σειρά από τον 1 έως τον K, για y=2 οι κύβοι είναι τοποθετημένοι σε σειρά από τον 2K, και για y=3 οι κύβοι είναι τοποθετημένοι σε σειρά από τον 3K. Η άσκηση έχει δύο ζητούμενα, το πρώτο είναι να κάνω αναζήτηση ομοιόμορφου κόστους δηλαδή μεσώ του αλγορίθμου UCS, και το δεύτερο να κάνω αναζήτησης Α* χρησιμοποιώντας μια αποδεκτή ευρετική συνάρτηση μέσω του αλγόριθμου Α*.

Αυτό που γνωρίζουμε και από την θεωρεία είναι πως το ελάχιστο κόστος στον αλγόριθμό UCS ορίζεται ως min[g(n)], ενώ στον αλγόριθμο A^* ορίζεται ως min[g(n)+h(n)]. Η διαφορά ανάμεσα στους δύο αλγορίθμους σημειώνεται στο τι εξετάζει ο καθένας. Πιο συγκεκριμένα ο UCS εξερευνά όλες τις διαδρομές και επιλέγει αυτή με το ελάχιστο κόστος, επεκτείνει τους κόμβους με βάση αποκλειστικά το αθροιστικό κόστος διαδρομής του. Ενώ ο A^* δεν εξερευνά όλες τις διαδρομές αλλά μόνο τις «απαραίτητες», χρησιμοποιεί τόσο το πραγματικό κόστος g(n) όσο και το εκτιμώμενο κόστος (ευρετικό) h(n) για να δώσει προτεραιότητα στην επέκταση του κόμβου.

Παρακάτω θα παραθέσω δύο εικόνες από την εκτέλεση των δυο αλγορίθμων για K=2 δηλαδή 6 αριθμημένους κύβους.

```
Give the coordinates (x,y) of cube number 1:
5 1
Give the coordinates (x,y) of cube number 2:
2 1
Give the coordinates (x,y) of cube number 3:
1 1
Give the coordinates (x,y) of cube number 4:
2 2
Give the coordinates (x,y) of cube number 5:
1 2
Give the coordinates (x,y) of cube number 6:
AK is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(1,1) 4:(2,2) 5:(1,2) 6:(2,3)
Enter:
P 3000 C 4.500000
The 1 state with cost 0.000000 is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(1,1) 4:(2,2) 5:(1,2) 6:(2,3)
The 2 state with cost 0.500000 is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(1,1) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 3 state with cost 1.250000 is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(4,1) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 4 state with cost 2.000000 is:1:(1,1) 2:(2,1) 3:(4,1) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 5 state with cost 3.000000 is:1:(1,1) 2:(2,1) 3:(1,2) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 6 final state with cost 5.000000 is:1:(1,1) 2:(2,1) 3:(1,2) 4:(2,2) 5:(1,3) 6:(2,3)
Were 4158 expanded!
Process exited after 60.04 seconds with return value 20
Press any key to continue . . .
```

Εικόνα 1:UCS

```
Give the coordinates (x,y) of cube number 1:
5 1
Give the coordinates (x,y) of cube number 2:
2 1
Give the coordinates (x,y) of cube number 3:
1 1
Give the coordinates (x,y) of cube number 4:
2 2
Give the coordinates (x,y) of cube number 5:
1 2
Give the coordinates (x,y) of cube number 6:
2 3
AK is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(1,1) 4:(2,2) 5:(1,2) 6:(2,3)
Enter:
1
The 1 state with cost 0.0000000 is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(1,1) 4:(2,2) 5:(1,2) 6:(2,3)
The 2 state with cost 0.5000000 is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(1,1) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 3 state with cost 1.2500000 is:1:(5,1) 2:(2,1) 3:(4,1) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 4 state with cost 2.0000000 is:1:(1,1) 2:(2,1) 3:(4,1) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 5 state with cost 3.00000000 is:1:(1,1) 2:(2,1) 3:(1,2) 4:(2,2) 5:(3,1) 6:(2,3)
The 6 final state with cost 5.00000000 is:1:(1,1) 2:(2,1) 3:(1,2) 4:(2,2) 5:(1,3) 6:(2,3)
Were 528 expanded!

Process exited after 27.08 seconds with return value 19
Press any key to continue . . . .
```

Εικόνα 2:Α*

Έτσι λοιπόν εκτελώντας και τους δύο αλγορίθμους παρατηρούμε πως ο Α* είναι πιο αποτελεσματικός όσον αφορά τον χρόνο καθώς χρειάστηκε τον μισό σχεδόν συγκριτικά με τον UCS, αλλά και χώρο καθώς βλέπουμε πως ο αριθμός των επεκτάσεων είναι πολύ πολύ μικρότερος από αυτόν του UCS. Βλέπουμε πως η διαδρομή που ακολουθεί από την αρχική

κατάσταση στη τελική είναι ιδιά, με την διαφορά πως ο Α* δεν εξερευνά με λεπτομέρεια κάθε μονοπάτι.

Πάμε να δούμε πως εκτελέσαμε αυτούς τους δύο βασικούς αλγορίθμους

```
UCS:
416
        void UCS(void)
416 vo
 418
             struct status *st1;
419
            int flag=0;
420
             int w,i;
421
            int secur, check;
 422
423
            initial_state_on_search();
 425
427 🛱
             for(i=0;i<N;i++)
428
                 printf("%d:(%d,%d) ",i+1,initial->pos[i][0],initial->pos[i][1]);
429
            printf("Enter:\n");
scanf("%d",&w);
431
433
434
435
436
                 st1=smaller_state();
                 secur=searching(st1->pos);
437
439 🗀
440 T
441 =
                      check=final_state(st1);
                      if (check==1) {
442
443
                          flag=1;
                          print top route(st1);
444
445
446 T
447 ⊟
                           number_of_extensions++;
                          if (number of extensions % 3000 == 0){
    printf("P %d C %f\n",number_of_extensions,st1->cost);
448
449
450
451
                           new_situations(st1);
452
453
454
```

Αρχικά καλούμε την συνάρτηση initial_state_on_search() η οποία δημιούργει την αρχική κατάσταση και στην συνέχεια ζητάω να τυπωθεί στην οθόνη μου. Έπειτα μέσω της εντολής while(flag==0) εξετάζω επαναληπτικά τις καταστάσεις μέχρι να βρω την τελική. Καλώντας την smaller_state() τσεκάρω ποια κατάσταση έχει το μικρότερο κόστος, έπειτα καλώ την searching() με την οποία τσεκάρω ποια κατάσταση είναι μέρος του κλειστού συνόλου. Αν είναι καλώ την συνάρτηση final_state() με την οποία ελέγχω αν κάποια κατάσταση είναι τελική, αν είναι απλά τυπώνω στην οθόνη την βέλτιστη διαδρομή, αν δεν έχω φτάσει ακόμα στην τελική συνεχίζω και καλώ την συνάρτηση new_situations() η οποία ελέγχει τις επεκτάσεις που γίνονται.

```
A*:
```

```
446 void ASTAR(void)
447 {
                struct status *st1;
               int flag=0;
int w,i;
 449
 450
 451
               int secur, check;
 452
 453
 454
               initial_state_on_search();
               printf("AK is:");
for(i=0;i<N;i++){</pre>
 456
 457
                    printf("%d:(%d,%d) ",i+1,initial->pos[i][0],initial->pos[i][1]);
 458
 459
               printf("\n");
printf("Enter:\n");
scanf("%d",&w);
 460
 461
 462
 463
 464
               while(flag==0){
 465
                    st1=smaller_state();
secur=searching(st1->pos);
 466
 467
 468
                    if (secur==0){
   check=final_state(st1);
 469 🖨
 470
 470 |
471 |=
                          if (check==\frac{1}{1}) {
 472
473
                               flag=1;
print top route(st1);
473
474 |-
475 |-
476 |
                                number_of_extensions++;
                               if (number_of_extensions % 3000 == 0){
    printf("P %d C %f\n",number_of_extensions,st1->cost);
 477
 478
 479
 480
                               new_situations(st1);
 481
 482
 484
 486
```

Βλέπουμε πως τα βήματα και οι συναρτήσεις που καλούνται είναι ακριβώς ίδια. Η διαφορά βρίσκεται στην συνάρτηση smaller_state() μέσα στην οποία έχουμε κάνει ενημέρωση το κόστος από g(n) σε g(n)+h(n)

```
158
      struct status *smaller_state(void)
159 🛱 {
          struct status *st,*before,*cur,*best_comb;
160
          double smaller_cost;
161
162
163
          before=NULL;
164
165
          st=initial;
          smaller_cost=st->cost + accepted_heuristic_function(st->pos);
166
167
          best_comb=st;
          while(st->next_parent!=NULL){
168
169
              cur=st;
170
              st=st->next_parent;
171 🖨
               if (st->cost + accepted_heuristic_function(st->pos) < smaller_cost){</pre>
172
                   smaller_cost=st->cost + accepted_heuristic_function(st->pos);
173
                   best_comb=st;
174
                  before=cur;
175
176
177
178 🖨
          if (before!=NULL){
179
              before->next_parent=best_comb->next_parent;
180
              if (best_comb->next_parent==NULL){
                   final=before:
181
182
183
              best_comb->next_parent=NULL;
184
185 🖨
              initial=best_comb->next_parent;
186
187 🖨
              if (best_comb->next_parent==NULL){
                   final=NULL;
188
189
190
              best_comb->next_parent=NULL;
191
192
           return(best_comb);
193
194
```

Η ενημέρωση του ελάχιστου κόστους γίνεται στην γραμμή 172 με την εντολή smaller_cost=st->cost + accepted_heuristic_function(st->pos);. Η accepted_heurist_function είναι η ευρετική συνάρτηση που χρησιμοποίησα

```
int accepted_heuristic_function(int pos2[N][2])
69 🖵 {
70
           double cost_hn = 0.0;
71
           int i:
72
73 <del>|</del> 74 <del>|</del>
           for(i=0;i<K;i++) {
              if (pos2[i][0] != (i+1) || pos2[i][1] != 1){
75
                   cost_hn = cost_hn + 0.4;
76
77
78
79 =
80 =
           for(i=K;i<2*K;i++){
              if (pos2[i][0] != (i-K+1) || pos2[i][1] != 2){
81
                   cost_hn = cost_hn + 0.4;
82
83
84
85 <del>|</del> 86 <del>|</del>
           for(i=2*K;i<3*K;i++){
              if (pos2[i][0] != (i-2*K+1) || pos2[i][1] != 3){
87
                  cost_hn = cost_hn + 0.4;
88
89
90
91
           return cost hn;
92
```

Έχω βάλει ως h(n)=0.4 και η συνάρτηση αυτή είναι αποδεκτή καθώς δεν υπερεκτιμά το πραγματικό κόστος g(n) για την επίτευξη του στόχου δηλαδή την βέλτιστη διαδρομή. Με βάση τα δεδομένα που μου δίνει η άσκηση το πραγματικό κόστος μπορεί να πάρει ως μικρότερη τιμή την 0.5 (g(n)>=0.5), με το δεδομένο αυτό έβαλα ως εκτιμώμενο κόστος το 0.4 (h(n)=0.4).

Οι δύο αλγόριθμοί κάνουν compile με τον ίδιο τρόπο, αρχικά ο χρήστης δίνει την αρχική κατάσταση, μετέπειτα εμφανίζεται στην οθόνη ολοκληρωμένη αυτή η κατάσταση, στην συνέχεια δίνει ο χρήστης έναν τυχαίο ακέραιο αριθμό για να συνεχίσει την διαδρομή του, τυπώνει στην οθόνη την διαδρομή που έχει κάνει καθώς και το νούμερο των επεκτάσεων που έγιναν.